

дѣсна ржка, а въ лѣвата държи свитѣкъ. Той е въ тъмно-малиново и синьо облѣкло; задъ гърба му, въ края на композицията, двама апостоли: първиятъ отъ тѣхъ е младъ, Тома (ср. Йоанъ 11, 16). Въ дѣсно стои Лазаръ правъ въ тѣсния гробъ, обвитъ въ бѣлъ саванъ съ черни връзки. Около главата, слабо наведена, той има нимбъ. Гробътъ има куполень покривъ, който завършва съ топка. Задъ гроба надзърта фигурата на „приятеля“ на Лазаря, като затулва съ едната си ржка носа си, а съ другата държи една отъ връзките на савана. Въ краката на Христа колѣничатъ две малки фигури: Мария и Марта; Мария се е навела надъ краката на Христа, Марта поглежда къмъ Лазаря. И дветѣ иматъ нимбове; първата е въ свѣтло-лилавъ, втората въ синь мафорий. Надписътъ не е запазенъ.

№ 28. Успението на Св. Богородица
(обр. 4).

Св. Богородица лежи на високо легло, което заема почти цѣлата дължина на сцената. Главата, въ лѣво, е малко подигната и сложена на възглавница, очитѣ сж затворени, ржцетѣ скръстени на гърдитѣ. Леглото е покрито съ тъмно-малинова покривка, украсена съ жълти шарки. На предната ѝ страна сж изшити три голѣми кржга. Покривката е обсипана съ бисери, особно по широката жълта пола. Възглавницата е синя съ шарки, сходни съ тѣзи на покривката. Св. Богородица е облѣчена въ малиновъ мафорий съ жълтъ край и звезди на челото и плещитѣ и въ тъмно-синь хитонъ. Предъ леглото — малко столче съ обувките на Св. Богородица. При главата ѝ — два свѣщника съ запалени свѣщи.

Надъ леглото, въ бѣла мандорла, се вижда високата права фигура на Христа, който държи въ дветѣ си ржце образа

nédiction, et serrant dans l'autre le rouleau non déployé. Il est vêtu de violet et de bleu sombre. Derrière lui, dans un des angles, deux apôtres forment un groupe compact (le premier tout jeune est Thomas, cf. Ev. Jean 11, 16). A droite, Lazare, debout, enveloppé dans un linceul blanc (des bandelettes noires et des petits points disposés trois par trois); sa tête est légèrement inclinée et nimbée. Il est entouré d'un haut et étroit édifice — le tombeau, qui est surmonté d'un toit incurvé en coupole terminé par un bouton circulaire. Derrière le tombeau on entrevoit „l'ami“ de Lazare, se bouchant le nez d'une main, et de l'autre tenant une des bandelettes du linceul. Aux pieds du Christ, deux figures minuscules à genoux, la face contre terre: Marie et Marthe. Marie est aux pieds du Christ, Marthe se retourne pour voir Lazare. Elles sont toutes deux nimbées; la première en *maphorium* lilas clair, la seconde en *maphorium* bleu foncé. L'inscription n'est pas conservée.

№ 28. La Dormition de la Vierge
(fig. 4).

La Vierge est allongée dans une haute couche occupant la largeur de la scène. La tête est légèrement soulevée et repose, à gauche, sur un coussin. Les yeux sont fermés, les mains croisées sur la poitrine. La couche est recouverte d'un voile violet sombre, à ornements jaunes (sur la face antérieure, trois motifs de broderie ronds; des perles sont semées partout, en particulier au long de la large bande du bas). Le coussin est bleu foncé, avec un dessin qui se rapproche beaucoup des précédents. La Vierge est vêtue d'un *maphorium* violet (avec une bordure jaune et des étoiles sur le front et les épaules) et d'un *chiton* bleu sombre. Devant la couche, un tabouret avec des pantoufles. A la tête de la Vierge, deux candélabres portant des cierges allumés.

Au-dessus de la couche, sur une gloire blanche, une grande figure droite du Christ tenant dans ses bras l'effigie de la